

OTEVŘENÝ DOPIS PŘEDSEDY ÚV KSČM SOUDRUHA FILIPA Z 5. 3. 2021 NALÉHAVÁ VÝZVA!

Vážení spoluobčané, paní a pánové, soudruzi a soudružky!

Obrácím se na Vás s tímto hodnocením současné situace, či spíše naléhavým vzkazem nejen jako předseda ÚV KSČM, ale především jako spoluobčan, který v souvislosti s pandemií Covidem-19 je denně konfrontován nejen se slovy, ale zejména i s činy jednotlivých politických stran, poslanců, senátorů, ústavních činitelů, vlády, ministrů a o souvisejících rozhodnutích státních orgánů a soudů.

Situace není dobrá.

Musím zdůraznit, že nejen my obyvatelé České republiky, ale všichni máme problém – tím problémem je zvládání celosvětové pandemie – tj. šířící se virové nákazy – Covid-19 v naší zemi. Z různých stran slyšíme o různých právech a nárocích jednotlivců či skupin. Dovolím si v této době zdůraznit to nejzákladnější právo – **a to je právo na život a na zdraví. Tomu je ale třeba mnohé podřít a mnoho proto udělat i strpět.**

V této souvislosti je nejpodstatnější následující:

Výsledek našeho zvládání pandemie, přiznejme si, je žel jeden z nejhorších na světě. Vínou na tom nese svým způsobem skoro každý z nás. Někdo nedomyšleným rozhodováním, jiní nedodržováním pra-

videl a principů, jejichž dodržování je pro řešení problému důležité. A je tu i skupina jednotlivců, kteří situaci vítají jako možnost se za každou cenu zviditelnit – to není dobré k ničemu.

Netřeba hledat hlavního viníka – tím je jednoznačně virus. Jde o to, jak postupovat, co dělat, abychom se mu ubránili. Křik o jiných lidských právech, nekonstruktivní a samoúčelná kritika ze strany pravicové opozice, ani řevnivost různých institucí, či prý spásná rozhodnutí soudů, včetně soudů ústavního, ani samoúčelné pokusy o zviditelnění rádo-by- politiků nemocné neuzdraví a v boji s covidem pramálo pomohou. Media – a to bez výjimky by si měla uvědomit co je hlavní cílem a přestat nastolovat témata, která snad mají vliv na jejich sledovanost, ale vůbec ne na prevenci a pomoc v nezbytném boji s pandemií.

Začneme každý u sebe a uvědomujme si, že je nutné dodržovat základní pravidla ochrany sebe i ostatních. Alespoň to, že práce z domova, ošetřování členů rodiny není žádnou vládní dovolenou sloužící k návštěvě Špindlerova mlýna, či k rodinným výletům. Roušky či respirátor je třeba nosit a hygienická pravidla dodržovat. Základem je zamezit přenosu infekce mezi lidmi a omezení vzájemných kontaktů.

A žádám, buďme trpěliví. Buďme vstřícní. Buďme důslední, pokud se dodržování základních pravidel prevence týká. Vezměme si příklad ze zdravotníků a buďme obětaví tam, kde je to zapotřebí. Pokusme se být v boji s covidem co nejvíce jednotní. Nezapomínejme na ty, kdo v boji s covidem prokazují nevšední statečnost.

Při tom všem, ale nezapomeňme ani na ty, kteří situaci s covidem zneužívají – a připomeňme jim to při volbách.

Přeji nemocným brzké uzdravení a všem Vám pevné zdraví a dlouhý život.

JUDr. Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM
a místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

BLAHOPŘÁNÍ

Vážené soudružky, vážené čtenářky, současná složitá situace mi letos neumožňuje oslavit společně s vámi váš významný svátek – Mezinárodní den žen – a podat vám společně s ruddy karafiátem ruku, jakož i osobně poděkovat za vaši dosavadní práci. Přijměte proto v této souvislosti mé poděkování jménem celého Městského výboru KSČM v Brně alespoň touto cestou společně s přáním pevného zdraví.

Martin Říha, předseda MěV KSČM

CO BUDE DÁL? III.

Aleš Růčka

Jistě uznáte, že se není třeba rozepisovat o dnes takřka stále skutečnosti neumožňující konat tu část stranické práce zahrnující konání stranických schůzí, porad a jednání orgánů. Tím, že tak nečiním v podstatě šetřím Váš čas. Přes aktuální omezení však alespoň v omezené míře některé stranické orgány jednají.

V posledních dnech se do popředí, a to i mediální, pozornosti dostalo **opětovné odložení XI. sjezdu strany**. Zatím posledním vyhlášení nouzového stavu a nepovolení výjimky ze strany ministerstva zdravotnictví padla možnost uskutečnit sjezd v březnovém termínu. Listopadový termín pro jednání sjezdu se tak, jak jsem uváděl již minule, stává stále reálnějším. Podle mého názoru je však stále čas hledat dřívější termín a to ještě před volbami, například v červnu.

Boužel, současný nouzový stav a s ním spojené restriktce zabráňují i uskutečnění zasedání ÚV plánovaného na 27. března (místo sjezdu). Toto zasedání však nesnese odkladu, neboť je třeba rozhodnout minimálně o dvou důležitých záležitostech.

Tou první je schválení rozpočtu KSČM pro letošní rok a především Výroční zprávy o hospodaření KSČM, která musí být odevzdána do 1. dubna. Je zřejmé, že pro naplnění tohoto státem stanoveného úkolu existuje jediná alternativa – korespondenční hlasování členů ÚV.

Tou druhou záležitostí, která rezonuje napříč stranickými organizacemi a orgány již několik let, přičemž akcentem byl neúspěch strany při loňských krajských volbách, je změna vedení strany. V souvislosti s již třetím odložením sjezdového rokování byla proto učiněna opatření, aby se tato změna mohla v souladu se Stanovami KSČM uskutečnit na řádném zasedání ÚV. Mělo by se uskutečnit v co nejbližším termínu, což znamená po velikonočních. Hovoří se o 10. dubnu. Tož uvidíme.

Ještě před vyhlášením nouzového stavu a následného zostření příslušných restriktcí se podařilo v závěru února, byť v omezených podmínkách, uskutečnit jednání krajské nominační konference. Konference se uskutečnila distančně po jednotlivých okresech, což znamenalo, že se její jednání v podstatě omezilo na hlasování o jednotlivých předložených návrzích.

S připomínkou byla schválena předložená zpráva JmKV. Splněn byl zásadní úkol konference – zvolení lídra a schválení pořadí dalších kandidátů na KL Jihomoravského kraje pro podzimní volby do PS

PČR. Lídrem kandidátky zvolili delegáti těsnou většinou stávajícího poslance s. Ivo Pojezného. *(Na překážku nebyl ani fakt, že s. Pojezný, jak informovala média, má po s. Grebeníčkovi ve všech komunistických poslanců v období od počátku koronavirové krize nejnižší účast na jednání i hlasování v Poslanecké sněmovně.)*

Brněnský kandidát s. Říha byl zařazen na 5. místo kandidátky, o zařazení kandidátů od 8. místa rozhodne krajský výbor.

Obdobně jako v našem kraji, uskutečnily se nominační konference, případně jednání KV ve všech dalších krajích. Sumarizované výsledky posoudil 5. března VV ÚV KSČM se závěrem: návrhy na složení kandidátních listin zatím neodpovídají situaci a nárokům na složitou volební kampaň, která nás na podzim čeká. Nejde jen o nezařazení některých stávajících poslanců, ale i o to, že není snaha zařadit na kandidátní listiny další osobnosti ze spolupracujících organizací či jednotlivců. To bylo označeno za špatný postup s tím, že plénum ÚV KSČM takto sestavené KL nebude schvalovat, ale budou navrženy příslušné změny. Proto VV schválil postup pro jednání mezi volenými funkcionáři strany a vedením KV KSČM, které odpovídají za návrh vůči ÚV KSČM.

Abych naplnil obsah titulu i z naší úrovně, je třeba odpovědět na otázku, co konkrétního chystá v nejbližší době městský výbor.

Dnes již tradiční **Brněnský odborný seminář** se v plánovaném březnovém termínu pochopitelně neuskuteční. Všichni doufáme, že situace nám umožní uspořádat ho v červnu. Současně však byly zahájeny práce na jeho uskutečnění distanční formou. Stejně tak doufáme, že se podaří poslední květnový den uskutečnit **Dětský den**.

Co však odložit nelze jsou oslavy 76. výročí osvobození Brna od fašistického Německa. Městský výbor počítá s tím, že v nejhorším případě se uskuteční stejně jako v loňském roce – tedy položením květů u všech pomníků našich osvoboditelů v jednotlivých částech města delegacemi KSČM v omezeném počtu. MěV i výbory příslušných základních organizací se tím již zabývají. Přesto je pracováno s eventualitou, že bude možno uskutečnit důstojné oslavy, jako v době předkoronavirové.

Podrobnější informace o termínech jednotlivých pietních aktů přinese příští číslo Echa. Pokud se týká **oslav 1. máje**, uskuteční se v případě, že to bude možné v parku na Moravském náměstí. Buďme optimisté, že to bude, byť v omezené formě možné.

CÍLEM KSČM JE OCHRANA ZDRAVÍ A ŽIVOTŮ OBYVATEL ČR

Před rokem se v České republice objevily první případy nákazy celosvětové pandemie SARS Covid-19. Díky obětavosti zdravotníků a odpovědnosti lidí jsme na jaře epidemii zvládli. Nyní je Česká republika nejhorší na světě a v souvislosti s koronavirovým onemocněním zemřelo již více než 20 000 lidí. Vláda promarnila důvěru lidí a udělala kolem pandemie mnoho zásadních chyb. Výraznou měrou přispěla svým chaotickým až neprofesionálním přístupem k tomu, že lidé často nechtějí dodržovat restriktivní opatření, podléhají dezinformacím a konspirativním teoriím. Nemocnice jsou na pokraji kapacit, zdravotníci svých fyzických a duševních sil, řada lidí má velké ekonomické problémy nebo se ocitli na pokraji krachu bez účinné pomoci a kompenzací ze strany státu. Zdravotníci stále čekají na své slíbené odměny, ale úředníci na ministerstvu zdravotnictví je již obdrželi. K tomu dnes ani nelze předvídat, jaké budou dopady na zdraví a životy těch, kteří jsou nuceni dlouhé měsíce odkládat potřebnou péči a preventivní prohlídky. Boj s pandemií musí být postaven na třech základních pilířích. Kromě dodržování hygienických opatření, je to zejména urychlené očkování a testování. **KSČM od počátku upozorňovala na to, že se ČR při nákupu vakcín nesmí spoléhat pouze na to, co vyjedná a nakoupí byrokracie EU.** Evropská léková agentura (EMA) je v případě schvalování vakcín nejen příliš pomalá, ale ani nemůže trvale nahradit národní orgány. Farmaceutické společnosti si mohou navíc krátit dodávky, jak chtějí. **Neschválení EMA není důvodem k tomu, že bychom neměli jednat o očkovacích látkách i s Ruskem, Čínou a další-**

mi státy. Ministerstvo zdravotnictví může na základě doporučení SÚKL vakcínu schválit pro emergentní využití pro ČR.

KSČM prosazuje návrat dětí do škol, který bude možný jen na základě testování a prioritního očkování učitelů. Výběr firmy, která antigenní testy dováží, i výběr testů samotných, ale vzbudil velké pochybnosti. Vláda se tak opakovaně zachovala nekompetentně a netransparentně.

Hlavním cílem KSČM zůstává ochrana zdraví a životů obyvatel ČR. Rychlá vakcinace, testování a trasování je jedinou cestou na zvládnutí epidemie a návrat k potřebnému běžnému životu. KSČM vyzývá vládu, aby přestala nadřazovat své politické a osobní zájmy nad ochranu zdraví i životů občanů České republiky a zajistila dostatek vakcín, léků proti covid-19, včetně různých druhů kvalitních testů.

Výkonný výbor ÚV KSČM

Právě říkali na ČT24, že "bez utrácení lidí se ekonomika nerozjede". A já se ptám, budou to dělat obvodáci nebo veterina? 🤔

Trocha humoru ani teď nemůže škodit. (půjčeno z netu)

ZAJIŠTĚNÍ CHODU SEKRETARIÁTU MĚV

V návaznosti na opatření platná od 1. 3. byli pracovníci MěV převedeni na práci z domova.

Výjimku činí s. Korčáková, která zajišťuje **službu na sekretariátě v době od 10 do 14 hodin (v pátek do 12 hodin).** V tuto dobu je možné např. odvést členské příspěvky či si vyzvednout Echo, které vychází ve stanovených termínech.

Doporučujeme však především elektronickou komunikaci

- sekretariát – mv.brno@kscm.cz
- s. Růčka – alruc@seznam.cz
- nebo telefonickou komunikaci.

V současné době není možno konat v budově KSČM na Křenové žádnou schůzovou ani podobnou činnost. Ruší se tedy do odvolání všechny plánované porady předsedů, zasedání MěV, diskusní čtvrtky a podobně. Jednání VV zatím probíhá na základě výjimky. I nadále se dosud bude VV scházet zhruba 1x za 14 dní zpravidla v termínech plánovaných pro jednání VV a MěV. O výsledcích jednání VV MěV i dalších aktuálních skutečnostech budou předsedové tak jako dosud informováni především písemnou formou.

Aleš Růčka

ŽENY 19. A 20. STOLETÍ

Na mnohé zapomínáme. Například na spisovatelky, které nám přiblížily život lidí s jejich radostmi i starostmi, s úspěchy i s problémy.

V 19. století Božena Němcová s Babičkou, Divou Bárou, Pohorskou vesnicí, V zámku a podzámčí. Sestry Sofie Podlipská a Karolina Světlá, Magdalena Dobromila Rettigová proslulá s recepty jídel, Růžena Svobodová, Eliška Krásnohorská, Ema Destinová. Patřily k mužům, kteří mezi politiky, spisovateli, malíři a dalšími jazykovědci, skladateli jsou představiteli našeho národního obrození, které bylo podrobeno kritice ve výroční zprávě BIS za rok 2018 – naši politici se důrazně neozvali, aby toto hodnocení odmítli.

Na ženy 1. republiky, které ve svém oboru mnoho znamenaly. Např. novinářka a překladatelka Helena Jesenská, automobilová závodnice Eliška Junková, herečka a spisovatelka Olga Scheinpflugová, manželka Karla Čapka, první notářka v Evropě Anděla Kozáková-Jírová, politička a feministka Františka Plamínková, malířka Marie Černinová, vystupující pod pseudonymem Toven, první česká architektka Milada Petříková-Pavlíková, žokejka Lata Brandisová, módní návrhářka Hana Podolská, Alice Masaryková, zakladatelka Československého červeného kříže, dcera T. G. Masaryka a Charlotty Garrique, kteří se seznámili při studiu hudby v Lipsku a od roku 1882 žili v Praze. T. G. Masaryk přednášel dějiny filozofie a Charlotta se zajímala o české dějiny, napsala několik studií o Bedřichu Smetanovi v Naší době, politicky působila v sociálně demokratické straně. Velice na ni zapůsobila první světová

Karel Janiš

válka, kdy T. G. Masaryk odešel do zahraničí, syn Jan narukoval do c. k. armády a s dcerou Alicí byly pod policejním dohledem. Zemřela v roce 1923 po dlouhé nemoci.

Ve veřejném životě za 1. republiky působily i vnučky T. G. Masaryka Anna a Herberta. Manželka prezidenta Edvarda Beneše Hana, po roce 1945 předsedkyně Čs. červeného kříže. Manželka armádního generála Ludvíka Svobody Irena a dcera Zoe, které se za války ukrývaly na několika místech a s každodenní velkou obavou z prozrazení se dočkaly osvobození a setkání s Ludvíkem Svobodou. Zoe Klusáková Svobodová se aktivně účastní vzpomínkových akcí na osvobození z nacistické okupace pořádaných vlasteneckými organizacemi i besed s občany i mládeží. **Zapomíná se na spisovatelky, které pokračovaly v popisu života lidí**, např. Jarmila Glazarová, Marie Pujmanová, Anna Maria Tilschová, Jarmila Urbánková.

Ne tak na ženy-moderátorky pořadů v České televizi. Jana Štefánková uváděla Peříčko, nyní žije na Seychelách. Iva Kubelková Sama doma, Jak se staví sen. Ester Janečková s poštákem Ondrou Pošta pro tebe. Dagmar Patrasová Kouzelná školka do roku 2007, Markéta Fialová na TV Prima Střepiny. Jana Bobošíková Sedmíčka a kandidovala na prezidentku republiky. Michaela Jílková nejprve Kotel, od roku 2008 Máte slovo. Tereza Pergnerová s hláškou „Čágo, belo, šilenci“ vešla do povědomí národa, nejprve pořad Eso, poté Vyvolení. Pravidelně má v sobotním Deníku komentáře k aktuální politické situaci u nás. A ve dvojicích účinkují Tereza Kostková s Markem Ebenem v pořadu Stardance, Eva Machourková s Alešem Zbořilem v AZ kvízu. Marta Kubišová se Zdeňkem Srstkom Chcete mě? Sabina Laurinová s Pavlem Trávníčkem soutěž DO-RE-MI. V minulosti Zuzana Bubílková s Miloslavem Šimkem politickou satiru. Ve zpravodajství ČT Daniela Drtinová s Martinem Veselovským do r. 2014, nyní na jiné stanici.

Ve výčtu žen by bylo možno pokračovat, máme ženy ve vládě, v obou komorách Parlamentu ČR z různých politických stran a hnutí. O nich slyšíme ve zprávách.

Obětavé ženy z LKŽ na archivním snímku - 1. máj 2015.
Zleva Jana Urbánková, Jindřiška Daňková, Libuše Břenková.

VZDÁVÁME HOLD A DĚKUJEME!

Jan Navrátil

6. března oslavil své životní jubileum vedoucí redaktor Echa PhDr. Karel Janiš. Právě byla dopřána devadesátá stránka kroniky jeho dosavadního plodného života a volné stránky čekají na jeho další pout' životem.

Náš jubilant ve své milované a milující rodině byl vychováván k humanismu, vlastenectví, ke slovanství, k čínorodé práci. Dětství prožíval v období první naší Československé republiky a za Protektorátu Čechy a Morava. Jako školák zažil osvobození naší vlasti slavnou Rudou armádou v květnu 1945. Tato historická událost a vítěství pracujícího lidu v Únoru 1948 se staly azimutem jeho celoživotní orientace. Vystudoval Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a jako pedagog vzdělával a vychovával školní mládež na Znojemsku, později učňovskou v Brně. Jeho historické vědomosti a znalosti ho předurčily k politické dráze. V roce 1967 stoupil do KSČ, stal se zodpovědným funkcionářem nejen stranickým, ale i lidospřávnou a organizací Národní fronty.

Založil rodinu, jeho manželka – pedagožka je mu po celé období trvalou oporou a pomocnicí při výkonu všech povolání i funkcí.

Zvlášť výrazně se jeho schopnosti a vědomosti projeví při výkonu funkce ředitele Muzea dělnického hnutí v Brně. Nebylo týdne, kdy by nebyl nápomocen okresním výborům strany v našem kraji. Nesmazatelně je zapsán v regionálních dějinách strany a to nejen ve všech okresech našeho kraje. Je autorem nebo spoluautorem celé řady publikací vydávaných při různých významných dějinných příležitostech. Pod jeho patronací se všechny pořádané výstavy k významným politickým výročí staly dobrou školou všech jejich návštěvníků.

Své historické znalosti uplatňoval při služebním pobytu v družebních krajích a získával mnoho přátel pro další potřebnou družební spolupráci. Byl uznávaným lektorem, významným účinným pomocníkem ideologického oddělení JmKV KSČ a jeho tajemníků. Bylo na něho plně spolehnutí.

Po listopadu 1989 zůstal věren myšlenkám marxismu leninismu a všechny své síly i jako důchodce věnoval politice KSČM, práci s lidmi. Pomáhal vybudovat příruční knihovnu městského výboru strany, stal se platným členem voleného orgánu MěV, předsedové ZO si ho pamatují jako nezištného aktiv-

ního člena komise vnitřního života strany. V paměti všem zůstávají jeho věcná, inspirující vystoupení na diskusních čtvrtcích. Vše dokázal vykonávat svědomitě i přes funkční zatížení v místě bydliště ve Slati-

ně. Jeho součinnost s Levicovým klubem žen, Výborem národní kultury, Klubem českého pohraničí a dalšími levicovými pokračovacími organizacemi byla oboustranně prospěšná.

Dříve jeho pravidelné vystupování na besedách členů odborového sdružení Čech a Moravy na pravidelných setkáních každou první středu v měsíci na OV KSČM Brno-venkov zůstávají nezapomenutelnými prožitky přítomných. Škoda, že zdravotní stav mu již účast nedovoluje. Nakonec jeho články v Echu, jeho „*střípky*“, jeho statě vzdávající hold těm, „*co šli před námi*“, jsou dobrým dokladem o jeho všestranné, nezištné a tolik potřebné angažovanosti ve prospěch společenského pokroku v současné etapě naší společnosti.

Musíme také vzpomenout významnou etapu jeho života – podíl na formování obsahu Echa, občasníku MěV KSČM Brno, otevřeného celé, nejen brněnské, levice. Jeho přispěvatelem je po celou 30. letou dobu existence, „*šéfredaktorem*“ pak od roku 1999. Jeho články (a bylo jich už několik stovek) k historii levice a komunistické strany, pomáhaly názorově formovat zejména mladé členy, udržovat hrdost na naše hnutí. Jeho břitké komentáře současného politického dění, jeho „*Střípky*“ jsou čtenáři vyhledávány a oceňovány. Tuto práci dělá rád, ovšem při setkávání nad přípravou dalších čísel nezapomíná připomínat, že musíme hledat a připravovat své nástupce, tak jako ti před námi. (*Vyslyší někdo tento apel? JK*)

Je a zůstane příkladem pro mladé pokračovatele v budování lepších zítřků! Co našemu Karlovi přát: „Zdraví a především jen to dobré!“ Plně si to zaslouží. Veršem S. K. Neumana „*A hrdý buď, žes' vytrval, žes' neposkrvnil ústa ani hruď falešnou řečí*“ vzdáváme hold našemu jubilantu. Verš V. Nezvala „*Za mír a za budoucnost světa*“ je perspektivou lidstva. O jeho skromnosti svědčí i to, že za ty dlouhé roky jsme našli pouze tři použitelné fotografie téměř deset let staré!

**MěV KSČM v Brně,
členové redakční rady a čtenáři Echa,
bývalí spolupracovníci, přátelé a kamarádi**

PRVNÍ MĚSÍC ROKU 2021 – LEDEN – JE MINULOSTÍ

20. ledna složil 46. prezident USA Joe Biden slavnostní přísahu a ujal se moci. Vyzval rozdělenou společnost, aby si lidé začali opět naslouchat a vzájemně respektovat. Hned podepsal asi 15 rozhodnutí, vracejících USA do Mezinárodní zdravotnické organizace, ke smlouvě o klimatu a k jednáním o jaderných zbraních s Ruskou federací, a zahájil tak nápravu opatření svého předchůdce.

Jako středoškolák byl vášnivým hráčem fotbalu. V roce 1972 zahynula jeho první manželka Neilia a roční dcera Amy při automobilové nehodě. Starší syn Beau v roce 2015 podlehl rakovině mozku a na jeho památku nosí Biden kolem zápěstí malý růženec. Miluje volant svého vozu, na který dostal peníze od svého otce jako svatební dar. Ale na palubě letadla nalétal před 1,5 milionu kilometrů po celém světě jako viceprezident Obamova prezidentství. Druhá Bidenova manželka Jill je učitelkou a vášnivou divačkou ledního hokeje. Do Bílého domu se nastěhují i dva psi – adoptovaný německý ovčák Major a jeho starší parťák Champ. Podle informace v Katolickém týdeníku č. 5 z 26. ledna 2021 je prezident Biden praktikujícím katolíkem a o své víře vždy mluvil veřejně. Ke katolické víře se hlásí několik členů vlády, které Biden zná z doby, když byl viceprezidentem.

Viceprezidentka Kamala Harrisová je baptistkou. (vybíráme z obsáhlého článku v Haló novinách z 26.

ledna 2021) Harrisová je dcerou imigrantů z Jamajky a Indie a je první osobou jihoasijského původu v této funkci. Je též první ženou ve funkci viceprezidenta v dějinách USA. Je bývalou kalifornskou generální prokurátorkou a někdejší státní zastupitelkou v San Franciscu, absolventkou studia politologie, ekonomie a práva na dvou univerzitách v USA. Kariéru začala v jedné advokátní kanceláři a v lednu 2017 se ujala funkce senátorky a byla teprve druhou v této funkci černé pleti. Jejím manželem je právník Douglas Emhoff, který opustí vysoké postavení v soukromé právní firmě a hodlá působit v Bílém domě – pomáhat „v boji za spravedlnost“ a fungovat jako „druhý gentleman“.

Naše média s velkou pečlivostí zaznamenávala snahy Donalda Trumpa zpochybnit výsledky prezidentských voleb, které vyzněly v jeho neprospěch. Poukazovala též na vysoký věk Joea Bidena. Média vyjádřila velké rozhořčení tehdy, když byl cenzurován Trumpův projev anebo byl vypnut jeho mikrofon při projevu. Jak je to možné v tak vyspělé demokracii, jakou je ta americká?

Naši Trump-isté by se měli zamyslet nad situací v naší televizi. Lapidárně ji charakterizoval Lubomír Man v Haló novinách 18. ledna 2021. V rozporu s Kodexem České televize, že má vyjadřovat nejširší možné spektrum názorů a hledisek, současná TV dává prostor jen názoru jedinému a ke všem ostatním se chová jako ten nejzavilejší kádrovák a násilník, což nejpřesvědčivěji předvádí svým výběrem hostů, které si do svých studií zve a do svého černého seznamu zanesla ty, kteří byli nejoblíbenější a nejrespektovanější. Už přestali mít s ČT socioli společného. Nemluvíli tak, jak od nich politická linie ČT vyžadovala. Výpuzeni byli znalec Ruska Jan Petránek, politický analytik Zdeněk Zbořil, bystrý čechoamerický novinář Erik Best, rozvázný Jaroslav Bašta, Alexandr Tomský, sociolog Jan Keller, znalec německé problematiky Jan Robejšek. Bývalí – poslanec Jan Vydal, premiér Jiří Paroubek, dále bystrý ekonom Jiří Ševčík, ekonomka Ilona Švihlíková a řada dalších. Jejich počet roste, ale koniášovský sbor ČT zůstává stejný a sestává z 10 členů, nad nimiž jakýsi dozor vykonává už jen ředitel zpravodajství a sportu a úplně nejvyšší jen generální ředitel ČT. Tedy pouhých 12 jedinců rozhoduje o tom, kdo bude mít možnost předstoupit před své spoluobčany a promluvit k nim. Kdo jim dal toto právo a jak dlouho bude platit – na věčné časy? Vzpamatujte se vy na Kavčích horách a též my všichni pod nimi, dokud je čas, končí Lubomír Man svůj článek.

(Dokončení na str. 7)

Ogaři a céry,

objevil sem nový test na tů koronavirovů zmjatu, kerý si každý može udělat sám doma v jizbě.

Nalejte si štamprlu slivovice a zkůšajte esli vůňu tej slivovice cítíte. Pokád' ano, tož je to v rychtiku, lebo jeden s tých znaku choroby je ztrata čuchu.

Včil tů slivovicu vypijte a zas zkůšajte esli cítíte chuť tej slivovice. Pokád' ano, tož je to takej v rychtiku, lebo jeden s tých znaku choroby je ztrata chuti.

Včera sem si pro sychr udělál tých testů dvanáct a řšecky dopadly dobře.

No ale dneskaj to vypadá, že to budu moseť zas zopakovať lebo ňa nejak od rána pobolívá hlava a to može byť takej jeden z tých symptomů choroby.

PRVNÍ MĚSÍC ROKU 2021 – LEDEN – JE MINULOSTÍ

Nutno dodat, že k těm dvanácti určovatelům politické linie ČT patří každodenní vedoucí Událostí na ČT 24 v 19 hodin a ve 24 hodin. Zejména Daniel Takáč během dne, donedávna Witovská a zejména hanobitel armádního generála Ludvíka Svobody tuto linii často i nevybíravým způsobem vyžadují od pozvaných – např. 22. ledna svým křikem zřejmě překonal Janu Černochovou a láteril na bývalou ministryni školství Valachovou a poslance TOP 09 Vlastimila Válka (bývá často v ČT s kritikou vládních opatření), co prý nastane po otevření škol pro žactvo 1. stupně, pro maturanty a poslední ročníky studentů vysokých škol. Nikoliv senátoři, ale řídící diskusí v pořadech ČT jsou „obránci“ našeho kapitalismu.

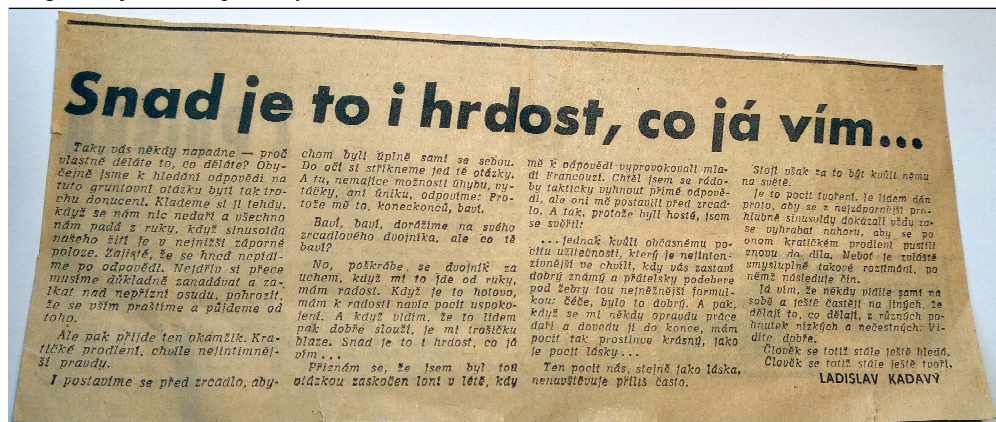
Oslava narozenin v hotelu v Teplicích – příklad pánské jízdy v papalášském stylu za účasti krajského policejního ředitele – to se vydařilo. Přítomen byl i šéf Národní sportovní agentury Milan Hnilička. A toto přijmení se stalo na několik desítek pořadů v televizi a článků v denících předmětem úvah, kritik a výzev, aby odstoupil z funkce šéfa agentury. Hnilička se vzdal poslanectví ve Sněmovně, ale někteří sportovci se ho zastávali, že je v čele agentury potřebný. Takže – agentura vznikla v srpnu 2019. Postupně měla přebírat agendu od ministerstva školství, které mělo řízení sportu na starosti před zřízením agentury. Ale za nastalé epidemie řešila spíše fungování sportu, hlavně pokud jde o mimořádné dotační programy. V roce 2021 rozděljuje veškeré státní dotace na sport ve výši 11,7 miliardy korun, o 3,5 miliardy korun více než v roce 2020. V úvahách se nehovořilo o tom hlavním: Národní sportovní agentura je víc než příslušný odbor na minister-

stvu a rozpočtový výbor Sněmovny? M. Hnilička má plat jako ministr, nárok na služební byt v Praze atd. Neboli máme ministra, který nechodí na jednání vlády. Je vůbec tato agentura potřebná? Podle této logiky by spíše byla důležitá Národní kulturní agentura a možná ještě více Národní bytová agentura. Národní rozpočtová rada je vydatným pomocníkem Moravcových besed při kritice rozpočtové neodpovědné politiky Babišovy vlády v podání paní Zamrazilové.

M. Hnilička zmizel z televizních pořadů a z deního tisku. Přednějším námětem se stalo očkování a jeho pořadí: zdravotníci, senioři a pak postupně ti ostatní. Ale vláda podle všeho nezajistila dostatek vakcín, jsou účinné nebo nejsou? Ministr odvolává ty, kteří k očkování přivedli rodinné příslušníky a další. Viníkem není epidemie a její nevypočitatelný výskyt, ale totálně neschopná vláda, jak se vyjadřují politici opozice.

A do těchto poměrů přišlo dvojí rozhodnutí Ústavního soudu. Vyhovělo návrhům několika senátorů a především byla zrušena potřebná procenta pro koalice 10, 15 a 20 procent, aby mohly vstoupit po volbách do Sněmovny. Takže stačí 5 procent. Ale současně Ústavní soud ponechal termín sněmovních voleb na 8. - 9. října 2021. Předseda ČSSD a ministr vnitra svolal jednání představitelů stran a hnutí o dalším postupu. Jde o přípravu novely zákona o volbách. Bývalý dlouholetý senátor i předseda Senátu Petr Pithart má obavy, jak jednání dopadne, vezme-li v úvahu, jak se představitelé vládních a opozičních stran a hnutí vzájemně napadají a kritizují. Podarí se najít východisko do letních měsíců, mají-li být sněmovní volby v říjnu 2021? Uvidíme.

Karel Janiš

Výstřižek z Rudého práva - kolem roku 1970. Provází mne už půl století!

Jan Korbel

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE UŽ STO LET KRÁČÍ V ČELE!

Speciální číslo časopisu Mladá pravda, jež držíte v rukou (na které odkazujeme a z kterého čerpáme text

i grafiku - JK), je věnováno století od založení Komunistického svazu mládeže v Československu a tedy století existence organizovaného hnutí komunistické mládeže v naší zemi.

Žel nastalá situace spojená s epidemií covid-19, bezpečnostní ohledy, a související opatření proti nemoci neumožnily oslavit toto výročí důstojně, veřejnou akcí a konferencí, jak bylo plánováno.

Vznik československého komsomolu byl výsledek nutného procesu profilování revolučních, proletářských sil, které se oddělovaly od zbankrotované sociálnědemokratické politiky. Tato profilace probíhala v mnoha zemích. Vznik komsomolu odrážel i Leninův názor na potřebu nezávislé komunistické organizace mládeže. Symbolicky vznik KSM předcházela vzniku Komunistické strany Československa a vycházel mu vstříc ve výzvě svého sjednocujícího sjezdu, který je v tomto čísle přetisknut.

Přes antikomunistickou represí, proměny podob organizované pokrokové mládeže, pokračovali komsomolci ve svém boji za sociální a politický pokrok, proti fašismu a válce, a ve své budovatelské, politické a výchovné práci. Mladí komunisté vložili svůj příspěvek při výstavbě socialismu v naší zemi. Po kontrarevolučním převratu v roce 1990 mladí komunisté na tyto zkušenosti navázali a znovuzaložili Komunistický svaz mládeže.

Komsomol měl od začátku internacionální rozměr nejen tím, že spojil komunistické organizace mládeže jednotlivých národů Česko-

slovenska a tím, že navázal na Velkou říjnovou socialistickou revoluci, ale také tím, že se ihned přihlásil ke Komunistické internacionále mládeže (KIM), jež vznikla v roce 1919 v Berlíně. Mezinárodní zakotvení si komunistická mládeže uchovála. Dnes pracujeme ve Světové federaci demokratické mládeže, na mezinárodních setkáváních komsomolů, účastníme se Světových festivalů mládeže a studentstva.

KSM hledí do své minulosti a nachází zde poučení a zkušenosti. Znovu jsou přítomné důvody, které byly důvodem pro vznik KSM před sto lety - kapitalistické vykořisťování, krize, hrozba velké imperia- listické války a fašismu, nenaplněné ambice a potřeby širokých vrstev mládeže. Naplnit je může pouze revoluční překonání kapitalismu a budování nové společnosti bez vykořisťování - socialismus a komunismus.

Mladí hrdinové - komsomolci, kteří položili život v boji proti okupantům

Miloš Krásný,
popraven 30. 5. 1942

Marie Kudeřková,
popravena 26. 3. 1943

Herta Lindnerová,
popravena 29. 3. 1943

Leopold Kaniok,
popraven za heydrichády

PŘEDVOJ

**Illegální časopis komunistické mládeže
Revoluční skupiny Předvoj**

Zvláštní únorové číslo Mladé pravdy, které je věnované stému výročí založení KSM najdete na:

<http://www.ksm.cz/images/MP012021a5.pdf>

<http://www.ksm.cz/mlada-pravda/mlada-pravda-special-ke-100-letum-ksm.html>

RESOLUCE O UTVOŘENÍ KSM ČESKOSLOVENSKA

Rezoluce přijatá na ustavujícím sjezdu dne 6. února 1921 v Praze je jedním ze základních dokumentů III. mimořádného sjezdu české sociálně demokratické mládeže — levice, který byl zároveň ustavujícím sjezdem Komsomolu.

Až dosud organizace mládeže byly součástí mateřské strany ideově i organizačně pevně s ní

spojitosti s celkovým hnutím proletářské třídy. Sjezd usnáší se:

1. Aby organizace mládeže byly osamostatněny na základě stanoveného jednotného svazu, jež definitivně budou řešeny společným kongresem veškeré mládeže.
2. Aby na tomto podkladě byly soustředěny všechny národnostní složky proletářské mládeže v jednu

Sjezd běže na vědomí stanovisko výkonného výboru strany, kterým tento, upozorniv na možné obtíže tohoto kroku, ponechal sjezdu samostatné řešení. Sjezd rovněž vítá obrodné hnutí v DTJ a vyslovuje naději, že všechny proletářským citěním prochnuté elementy mládeže v nich soustředěné budou ruku v ruce pracovat s námi

Obnovený KSM se postavil do čela protestů proti imperialistické politice

Do tohoto čísla znovu zařazujeme prohlášení 14. sjezdu KSM (19. 12. 2020) "**Revoluční století**". Své příspěvky připojili také bývalí představitelé Komunistického svazu mládeže: Petr Šimůnek, Josef Gottwald, Zdeněk Štefek, Milan Krajča a Radim Gonda. Dále uvádíme i překlady pozdravů sesterských organizací, které nám zaslaly k tomuto výročí. Přetisknuty jsou zde historické provolání z ustavujícího a slučovacího sjezdu KSM z února 1921. Číslo je doplněno fotografiemi z dějin hnutí.

Redakce MP

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE, z.s.

ČLEN SVETOVÉ FEDERACE DEMOKRATICKÉ MLÁDEŽE

Politických vězňů 9, 111 21 PRAHA 1
ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

I.Č. 00026679

MLADÁ PRAVDA

Mladá pravda
Zaregistrována MK ČR E 7952 * 1212-3218
Výšlo v únoru 2021 v Praze, č. 1
periodicita 2x ročně
Šéfredaktor: OKA
Redakční rada:
OKA, AHU, ANA, WFE
Redakce ne vždy souhlasí s názory
mimoreďakčních autorů

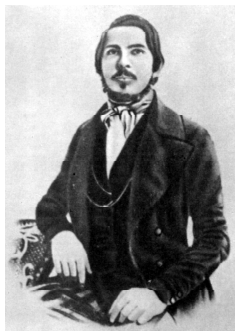

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

VÝZNAMNÝ PŘÍSPĚVEK K IDEOLOGICKÉMU VZDĚLÁNÍ NÁS VŠECH

Právě vyšlo 7. číslo časopisu *Centra strategických a teoretických studií Alternativy*. Převažují v něm na 229 stranách příspěvky k výročí významných osobností komunistického hnutí i recenze několika publikací osvětlujících a vysvětlujících minulost i současnost.

Často píšící i do Haló novin Mgr. Ing. **Ladislav Šafránek**, CSc., MBA (1945) uvádí pod titulem Malý medailon na počest geniálního politika, filozofa a ekonoma Bedřicha Engelse (1820-1895) rozbor jeho díla *Anti-Dühring* (1878). Bývá právem nazýváno encyklopedií marxismu. Skládá se ze tří dílů. Filozofie, ekonomie a socialismus jsou v něm roz-

Bedřich Engels v r. 1845 (archiv redakce)

zebírány jako tři zdroje a současně i tři součásti marxismu. Engels začíná svou polemiku s Dühringem rozbořem filozofie, což není náhodou. Engels byl hluboce přesvědčen, že filozofie se ve svém vývoji stává vědou a teprve ve vazbě na jejím formování může počít formování dalších věd... Velkou pozornost věnoval Engels otázkám politické ekonomie, kterou definoval jako vědu o zákonech, jimiž se řídí výroba a směna materiálních prostředků nezbytných pro život lidské společnosti... V poslední části díla se Engels věnuje otázkám pojetí a perspektiv socialismu... V polemice s Dühringem (*německým ekonomem Eugenem, žijícím v letech 1833-1921 – pozn. kj*) podal Engels výklad materialistické dialektiky, historického materialismu, politické ekonomie a vědeckého socialismu a prokázal jejich vzájemnou souvislost a vzájemné působení (*k četbě Manifestu komunistické strany nutno přidat četbu Anti-Dühringu s podrobným výkladem myšlenek Manifestu KS – pozn. KJ*).

PhDr. **Jiří Malínský**, sociálně demokratický historik českého dělnického socialistického hnutí 19. a 20. století uveřejnil obsáhlou stať pod názvem První boj o Lidový dům, Poznámky k 90. výročí tragického rozštěpu socialistického dělnického hnutí v ČSR. V úvodu uvádí, že věcná fakta a zřejmě souvislosti vyžadují nové interpretace, odpovídající potřebám naší doby a současně historicky rekonstruující události konstitutivního třetího První republiky

a s nimi i novodobé české státnosti. Své pojetí předkládá v několika kapitolách. **1.** Do nové republiky. **2.** Ve vlnách poválečného rozvratu. **3.** Vnitřní situace v ČSSD (léto 1920). **4.** Průběh šmeralovského sjezdu (komunistické konference). **5.** Sebezáchova ČSSD (XIII. sjezd, listopad 1920). **6.** Epilog. V této části statí uvádí Malínský události, o kterých se při výročí prosincové generální stávky spíš nepíše, nehovoří.

Když bylo zřejmé, že stávka je odsouzena ke krachu, navštívilo vedení šmeralovského křídla (marxistické levice) 14. prosince 1920 prezidenta Masaryka. Už fakt, že vůbec k takové audienci mohlo dojít, vypovídá mnohé o prvorepublikové demokracii i o míře skutečné připravenosti levice k revolučnímu aktu ve smyslu ruského bolševického převratu. Ze Šmeralova dochovaného kusového stenozáznamu plyne, že požadavky tak řečené levice Masaryk stroze odmítl. Své návštěvníky z pochopitelných důvodů nešetřil a uplatnil na nich svůj sarkasmus: rozuměl by, kdyby komunisté připravili pořádnou revoluci, ale takto se mu to zdá být diletantské. Upozornil, že faktické postihy stávkujících neexistují, jediné, co existuje, je důsledná obrana státu. Bolševici, kteří tomu nechtějí rozumět, se mají vystěhovat. Bylo to pochopitelné: stát, který zápasil s poválečnou hospodářskou krizí a očekávanými zpochybňujícími smysly a význam jeho vzniku i poslání, nemohl potřebovat podobné otfesy. Ztotožnění ČSR jako ostrova míru, pokoje a demokracie uprostřed stále rozbouřené středovýchodní Evropy bylo jasnou Masarykovou – a nejen Masarykovou – prioritou a součástí i jednoznačnou pozitivní evropskou československou vizitkou. Přes dílčí ztráty a relativně velký počet zatčených (13 mrtvých komunisticky smýšlejících a jednajících dělníků a zhruba 3000 zatčených stávkujících) bylo potlačení generální stávky v zásadě nekrvavé a standardně demokratické. Ani režimní komunistická historiografie nemohla popřít skutečnost, že činnost šmeralovské komunistické levice zůstala legální, že ti z jejího vedení, kdo byli nositeli poslaneckého nebo senátorského mandátu, mohli volně vystupovat a hlásat své názory. A Malínský cituje z práce Galandauera o Šmeralovi, že levice nebyla postavena mimo zákon... levicoví poslanci nebyli postaveni mimo zákon, zbaveni imunity, Šmeralovi nehrozil osud Liebknechta a Luxemburgové a v ulicích českých měst nebyli hromadně popravováni revoluční dělníci jako v bílém Maďarsku nebo po vítězství kontrarevoluce v Bavorsku, v Porýní,

(Pokračování na straně 11)

VÝZNAMNÝ PŘÍSPĚVEK K IDEOLOGICKÉMU VZDĚLÁNÍ NÁS VŠECH

(Pokračování ze strany 10)

středním Německu. Působ, jakým se československá demokracie s touto nepokrytou, byť organizačně nezvládnutou vzpourou vyrovnala, naznačil nejen rozsah a možnosti jejich obranných mechanismů a procesů, ale také velikost její síly a sebedůvěry. Byly tu položeny základy stále inspirující nadčasové tradice a odkazu první republiky, jejich odolnost o 18 let později prověřily události pohnutého 38. roku a pak i následné odboje domácího a zahraničního.

Po podrobné charakteristice vývoje ve šmeralovské levici a v sociální demokracii Malinský pokračuje 7. Další historie jednoho přešlapu. Nadčasový odkaz prvního komunistického pokusu o převzetí moci. V této části sleduje vývoj až do poválečné doby a polemizuje s Galandauerem, že dělnictvo nebylo nejhůře pronásledováno po generální stávce 1920, ale v 50. letech 20. století pod hlavičkou boje proti sociáldemokratismu.

Redakční rada CSTS v poznámce uvedla, že text je příspěvkem sociálně demokratického autora k událostem 100. výročí vzniku KSČ. Texty koncipované komunistickým pohledem budou zveřejněny v dalších číslech Alternativ.

Jiří Malinský má v 7. čísle Alternativ článek pod názvem Vyvážený pohled na Rusko současné i minulé (Rusko jaké je). Recenzuje v ní knihu česko-finské srovnávací historičky srbského původu **Veroniky Sušové-Salminen** výmluvně nazvané **Máme se bát Ruska! Dramata a osudy největší země světa**. Malinský konstatuje, že autorka knihu rekonstruuje vývojové procesy vedoucí ke shrnujícím charakteristikám. V úvodu knihy Sušová uvádí, že skutečným zdrojem unijní rusofobie byly a jsou obavy z ruské síly a moci. Mystéria, provozovaná kolem této východoevropské velmoci, jsou příznačná nejen pro Moskvu, ale pro věk evropských velkých říší 18. - 20. století všeobecně. V další části knihy rozebírá Sušová rozlohu a osudy Kyjevské Rusi, Moskevské Rusi a počínání carů. Posun moskevského státu na západ probíhal v řadě střetů 16. - 19. století, jejichž uspořádání za četných válek s Poláky, Rakušany a Turky dosáhl nakonec Finska a Varšavy, aby po zhroucení carského Ruska (1917) a krvavých bojů občanské války (1918-1922) znovu obnovil tradiční ruskou velmocenskost během „*krátkého*“ 20. století (1917-1991). Rozhodujícím pro velmocenský statut Ruska se stalo panování Romanovce Pjotra I. Velikého a vznik metropole Petrohradu (Leningradu, Sankt Petěrburgu). Z tohoto hlediska považuje Sušová komunistické období (1917-1991) za pokračo-

vání ruských imperiálních tlaků a osobnosti Lenina a Stalina za pokračování v dlouhé řadě reformních osobností ruské historie včetně krvavých obětí, které s sebou přinesla vláda Jelcina (1991-2000). Náboženské schisma a skutečnost, že Moskva se opravdu stala v pravoslavném slova smyslu třetím Římem, tj. centrem řecké (pozdější byzantské) Evropy, je základním prvkem její osobitosti. - Demýtizace Ruské federace v podání Sušové je až ledověcná, současně ji zasazuje do aktuálních a věcně podložených kontextů. Závěr je jasný: současné Rusko Ruské federace je demokratizující v limitech svých dějin i své aktuální geopolitiky. „Sebenadnášení“ Západu je za těchto okolností samoúčelné a pro Západ v řadě případů se svým vyzněním až kontroverzní. Základní přístup k Rusku by měl být podle Sušové za těchto okolností co nejvíce pragmatický: Moskvu nemistrovat, usilovat o vzájemně korektní vztahy, výhodně obchodovat a o klíčových věcech vzájemných vztahů důsledně a produktivně jednat. Kniha Veroniky Sušové pomáhá na 300 stranách svého rozsahu čtenáři usnadnit přehled o největším evropském státě, orientovat se v jeho silných i slabších, méně i více problematických znacích a situacích.

Jiří Malinský v 7. čísle Alternativ připomíná vydání dvou obsáhlých svazků příručky **Biografický slovník vedoucích funkcionářů KSČ**. Děkuje autorům hesel za vydání příručky. Hesla objímají veškerou historii KSČ od jejich počátků až po 90. léta 20. století, zaměřují se na politické působení protagonistů v rozsahu dvou až šesti stran včetně jejich podrobných životopisů i s fotografiemi v drtivé většině případů. Obsáhlá publikace na 1400 stránkách je naplněna i přehledem speciální odborné literatury.

PhDr. František Neužil (1952) se zamýšlí nad tím, jak nejlépe připomenout odkaz Radovana Richty. Rozebírá jeho knihu Civilizace na rozcestí z roku 1966 a jak byla v dalších letech hodnocena včetně působení jejího autora (1924-1983).

Profesor Moskevské státní univerzity M. V. Lomonosova Alexandr Buzgalin (1954) ve stati Teorie jako praxe, praxe jako kreativita připomíná Leninovy spisy, které charakterizovaly zákony vývoje kapitalismu, představily teorii socialistické revoluce, kterou Lenin ve svými spolupracovníky proměnil v realitu s nekonečnými rozpory, chybami a tragédiemi. Autor stati k 150. výročí narození V. I. Lenina považuje za nejcitlivější a nejdůležitější otázku v leninském dědictví teorii a praxi socialistické výstavby v SSSR. Vyjadřuje své stanovisko, co do-

(Pokračování na straně 13)

❑ **TRUMPISTÉ VPADLI DO SÍDLA KONGRESU USA.** - Na tento vpád, k němuž došlo 6. ledna 2021, reagoval publicista z Občanského institutu Roman Joch v Lidových novinách 8. ledna 2021. Trump prý není trestně odpovědný za násilné a protizákonné vniknutí do budovy Kongresu za účelem narušení či zvrácení předepsaného ústavního procesu, jak potvrdit, kdo byl zvolen příštím prezidentem USA, ale je za to odpovědný morálně a politicky. Bylo chybou, že Kapitol nebyl dostatečně chráněn a trumpistická lůza nebyla rozehnána dostatečnou silou. Nikdy ve svobodné společnosti a ústavní republice není správné, aby se kdokoli snažil nutit reprezentanty občanů jednat pod nátlakem. Demonstrace vyhecovaná Trumpem se zvrhla tak, že tresty účastníkům by měly být exemplárně vysoké *(vždyť po cestě do jednacího sálu ničili vše, co bylo v cestě – okna, dveře, zařízení v místnostech před sálem, účastníci jednání se včas podařilo odvést do bezpečí – lůza je chtěla pozabíjet nebo unést??)*. Joch se ptá, jak to, že Kapitol byl tak slabě chráněn, kdo je za to odpovědný? A co s Trumpem? Podle 25. dodatku Ústavy USA může více prezident a nadpoloviční většina členů vlády prohlásit prezidenta za nezpůsobilého vykonávat svou funkci a jeho úřad by do 20. ledna převzal viceprezident Mike Pence *(k tomu nedošlo)*.

❑ **Na poslední straně Lidových novin 8. ledna 2021 přispěchala se svým názorem někdejší disidentka Petruška Šustrová.** Představa, že by dav vtrhl do budovy Kongresu a přerušil zasedání té ctihodné instituce, jí ještě před pár dny připadala absurdní, nemožná. Ale došlo k tomu a je to jen viditelný a skandální vnější projev stavu společnosti, změny, k níž došlo. Možná to přičíst Trumpovým projevům, které společnost fanatizují. Ale jak je možné, že Republikánská strana a posléze americká společnost zvolily takového člověka do nejvyšší funkce? Není celý ten náladový a svévolný Trump spíš výsledkem povážlivého stavu společnosti než jeho příčinou? Z jakých kořenů vyrůstá ta vzájemná nenávist části rozdělené společnosti. Kdo by se těmi příčinami měl zabývat a kdo by se je měl snažit odstranit? Sociologové je zkoumají, ale odstraňovat je není v jejich moci. K tomu je třeba politiků a Šustrová

má strach, že takových politiků, kteří by se do něčeho takového pustili, je na scéně příliš málo. Jsme prý svědky, jak často se politici snaží získat volební hlasy rozeštříváním rozdělené společnosti. A naštvaní a zmatení lidé je volí, ať je Donald Trump nebo Miloš Zeman.

❑ **Miroslav Kalousek využil události k útoku na premiéra a prezidenta.** Doporučil si vzpomenout, kolikrát Zeman i Babiš mluvili o Sněmovně i o Senátu způsobem, kterým se snažili v LÚZE *(podtrhuji tento výraz, kterým označil voliče hnutí ANO a Miloše Zemana)* vzbudit vůči těmto

institucím odpor. Sociolog Jan Keller v Právu 8. ledna 2021 odmítl dělení společnosti na ty, kdo jsou prý za všech okolností jedinými právoplatnými držiteli pravdy, a na lůzu, která jejich nekonečnou moudrost

a ušlechtilost nedokáže pochopit. Keller odmítl tvrzení o státnících, kteří regulérně vyhráli demokratické volby, že jsou podporováni lůzou. To je přesně to, co ve společnosti živí konfrontační nálady, které mohou vést až k americkým koncům. Keller též připustil možnost, že podzimní volby by vyhrála TOP 09 a získala by víc hlasů než Babišovo ANO. Kalousek se nemusí obávat, že by se dav srotil proto, aby předsedkyni topky a jejím spojencům zabránil v nástupu do úřadu. Kalousek si mohl povšimnout, že probíhaly bouřlivé demonstrace Babišových a Zemanových odpůrců a některých z nich se teatrálně zúčastňoval i on.

❑ **19. ledna 2021 Miroslav Kalousek oznámil ukončení svého poslaneckého mandátu,** omluvil se těm, kterým někdy svými slovy ublížil. Všichni ve Sněmovně povstali a tleskali, když Kalousek pomalu ze sálu odcházel. Někteří možná z úcty k jeho 22letému poslanectví, jiní možná z radosti, že už neuslyší jeho rozumy a moudra.

❑ **V Deníku 9. ledna 2021 byl uveřejněn článek s titulkem *Provokace* Martina Komárka.** Dobývání naší sněmovny. Přes dílčí nedostatky je Amerika vzorem svobody a demokracie a příkladem pro lid celého světa. Příklad by prý si mohl vzít i náš lid. Jestli byly volby zfalšované nebo ne, ho netrápí, politici si stejně výsledky ohnou podle svého *(jednání o koalicích po krajských volbách jsou názorným příkladem)*. Co teď lid trá

(Dokončení na straně 13)

(Dokončení ze strany 12)

pí, jsou opatření proti koronaviru. Na Kapitol táhli v čele smělých dobyvatelů milovníci paranoidních teorií. A jejich blízcí příbuzní vedou i naše antirouskaře. Řekněme, že Tomio Okamura pronese projev o totalitě a omezování svobod. Povzbuzení přívrženci, někteří pomalovaní národními barvami, jiní polonazí, se shromáždí před Sněmovní 4 s lahve piva a vodky v rukou. Vůdce, převlečený za Přemysla Oráče, se dožaduje vstupu. Dva policisté střeží vchod se chvíli radí a říkají, že musí projít bezpečnostním rámem. Složí oba strážce lahví kontušovky a už se žene Oráč v čele davu do Sněmovny. Okamura se snaží dav přivítat chlebem, solí a poukazem na zájezd do hor. Neuspěje a prchá do bezpečí. Úředníci odvádějí strachem polomrtvé poslance do kancelářů v podkroví, jiní zákonodárci unikají podzemní chodbou. Vzbuřenci vtrhli do sálu. Jedni křepčí po lavicích jako opice, jiní se fotí za řečnickým stolem. Že se to u nás nemůže stát, klade otázku Komárek. Bohužel asi ne, škoda, konečně bychom se aspoň v něčem vyrovnali Americe. *(Tento závěr snad Komárek nemyslel vážně, i když někdy v podobných situacích v článcích občas vybočuje z rozumného uvažování o událostech. Nelze ovšem pochybovat, že po případném vítězství hnutí ANO ve sněmovních volbách dojde k demonstracím. Už proběhly dokonce před bydlištěm Babiše a ministra zdravotnictví. Stačil jeden s kamenem i se zbraní a nikdo by nebyl schopen zabránit tomu nejhoršímu možnému: vyhrožování smrti prezidentovi republiky a premiérovi už zazněla.)*

STŘÍPKY O NEMOŽNÉM MOŽNÉM

❑ V článku pod názvem **Trumping v Lidových novinách 14. 1. 2021** Karel Oliva považuje za důležitější zamyslet se nad tím, jak se stalo, že člověk jeho typu vůbec kdy mohl zvítězit ve volbách než hodnotit čtyři Trumpovy roky. Všechny neohrůznosti v jeho vystupování a jednání, neschopnost reagovat konstruktivně na radu, snaha být za každou cenu středem pozornosti, konfliktnost, zahledění do sebe hraničící s psychickou poruchou – soudný člověk to musel zaznamenat nejpozději během jeho volební kampaně 2016. Trump uspěl ve volbách 2016 proto, že to, co

sliboval, plnil – že omezí nelegální migraci, oživí tradiční průmyslové obory, vyrovná obchodní bilanci USA s Čínou a s EU, že z Washingtonu vymete od běžného života odtržené elity. Využil toho, že jeho

program byl v ostrém protikladu s tím, co prezentovala Hilary Clintonová – práva menšin, větší zdanění bohatých. Prezentoval se jako relativně lepší volba a málo dbal o to, aby se ukázal jako volba absolutně dobrá. A Oliva to uvádí, aby varoval. Téměř bratrovražedně rozdělená společnost nepanuje jen v Americe. A všude, kde budou „progresivisté“ snahou o prosazení svých myšlenek rozdělovat společnost, se najdou „Trumpové“, kteří to rozdělení zintenzivní a pak využijí. Výběr mezi nimi je těžký, ale nakonec se volič rozhodne pro menší zlo, protože pro dobro se rozhodnout nemůže, když není ve volebních seznámech. A Olivu nějak opouští životní optimismus, uvádí na konci článku. *(Jde o podnět k vážnému zamyšlení před sněmovními volbami zejména pro ty, kteří nesou rozhodnutí, koho volit.)* **kj**

VÝZNAMNÝ PŘÍSPĚVEK K IDEOLOGICKÉMU VZDĚLÁNÍ NÁS VŠECH

(Dokončení ze strany 11)

kázal Lenin, jeho spolupracovníci a jeho následovatelé a co se jim nepodařilo uskutečnit v oblasti teorie a praxe. Podařilo se jim proměnit komunismus v globální praxi. Praxi, která zahrnovala stovky milionů lidí. Praxi, která po celá desetiletí rostla a dosáhla nových vítězství. Bez Lenina by světová historie byla jiná, pohybovala by se stejným směrem, ale pomaleji a bolestněji, s více porážkami a menším počtem vítězství pro síly sociálního osvobození. To platí zejména v Rusku a zejména v situaci, kdy je téměř nemožné vydat se na cestu socialismu. Pojdme se posta-

vit na ramena Lenina a postupujme vpřed, pokračovat, rozvíjet a kritizovat Lenina – končí Buzgalin stať.

Tolik stručně o obsahu 7. čísla Alternativ. V 1. republice došlo k více než 40 střelbám četníků do demonstrujících a obětem na životech – Most, Vrútky, Radotín, Rožnava, což Jiří Malinský nepřipomněl. Události posuzujeme vždy ve všech souvislostech. Epidemie nás donutila být hodně doma. Přečíst si Leninovy stati nebo Engelsův Anti-Dühring je užitečnější než sledovat seriály plné rvaček, krve a vražd.

Karel Janiš

NDB DIVA

Jde o Magazín Národního divadla Brno leden-únor 2021, který byl uveřejněn jako příloha Lido-vých novin 15. ledna 2021. Ředitel divadla Mar-tin Glaser v úvodníku konstatuje, že ani rok 2021 nezačíná tak, jak bychom si přáli. Smetla nás další vlna přísných opatření a společně tak opět hledi-me na zavřené dveře našich divadel. Ale život na zkušebnách a jevištích se nezastavil a v dílnách se nezastavily stroje. Postupně přijímali řadu hygie-nických opatření, aby byli připraveni, až se zved-nou opony – nejen měření tělesné teploty na kaž-dé vrátnici, stojany s dezinfekcí po všech budovách, od listopadu pravidelné testování vět-šiny účinkujících umožňují připravovat nové in-scenace. Na konci měsíce února bude připraveno sedm nových premiér a osmá bude mířit do finále. Tolik skvělé práce, tolik krásy, tolik inspirace a diváci je nemohli vidět. Ředitel divadla věří, že divadelní brány se otevřou a návštěvníci divadla uvidí činoherní novinky. Velmi, velmi, velmi tem-ný příběh ani Idomenea, drama Nikdo, komedii Šňatky na železnici v Redutě, v Mahenově diva-dle komedii Slaměný klobouk, Majitelé klíčů Mi-lana Kundery, nové nastudování Racka, strhující balet Radio and Juliet, hit repertoáru Beethoven, Recké pašije, 2krát reprizovaný Osud a Evžen Oněgin.

V Magazínu je též informace, že Martin Glaser byl zvolen do vedení organizace Opera Europa,

kteřá sdružuje profesionální operní divadla a fes-tivally po celé Evropě a má více než 200 členů ze 43 zemí. V členských zemích probíhají konference o současných zájmech hudebních divadel a fes-tiválů.

V informaci Rok 2020 v číslech je uvedeno, že bylo vrácen 44 760 vstupenek za 15 066 104 ko-run. Během dnů, kdy bylo možno hrát, přišlo 85 366 diváků (během standardní sezóny je přes 200 000). 15 zahraničních tanečníků nejelo domů, protože by měli problémy s návratem do České republiky. Bylo zrušeno 185 představení činohry, natočeno 225 hodin videomateriálu k připravova-ným inscenacím. V činoherním a baletním souboru se narodilo 6 dětí a 2 jsou na cestě. 4 500 dětí nemělo možnost vidět Louskáčka.

Znovu připomínám, že název divadla v Brně Národní podstatně devastuje Národní divadlo v Praze, významný symbol národního obrození českého národa v 19. století, což si navrhovatel pojmenování divadla v Brně Národní neuvědomil. Bylo zvykem, že účinkovat v Národním divadla v Praze bylo možno po působení v divadle bůhví-kde a teprve pak byl přijat do našeho skutečně prv-ního divadla. Přestalo to platit po listopadu 1989, kdy nastoupili často čerství absolventi DAMU nebo konzervatoře – jak se někteří naparují, ne-budu jmenovat.

Karel Janiš

BLAHOPŘEJEME

22. března se dožívá krásných 80 let vždy skromný a obětavý člověk a stranický funkcionář soudruh Karel Urbánek

Narodil se 22. března 1941. Po ukončení SPŠ železniční ve Valticích pracoval jako výpravčí a před-nosta železničních stanic. Politicky začal působit ve svazu mládeže a ve stranických funkcích na železni-ci. Od roku 1974 pracoval v aparátě JmKV KSČ, od roku 1984 jako vedoucí tajemník MěV v Brně.

Od roku 1986 pracoval na ÚV, mimo jiné jako předseda pro řízení stranické práce v českých zemích. Od 24. listopadu do 20. prosince 1989 (kdy byla tato funkce nahrazena funkcí předsedy) zastával funkci generálního tajemníka ÚV KSČ. Měl významný po-díl na tom, že předání moci v roce 1989 proběhlo pokojnou cestou a spořádaně, významně přispěl i k tomu, že proti tzv. „sametové revoluci“ nezasáh-la armáda.

Do června 1990 byl předsedou ÚRK. Po odstou-pení z vrcholné politiky je aktivním členem jedné ze základních organizací KSČM v Brně.

**Do dalších let přeje především pevně zdraví
MěV KSČM v Brně a redakce Echa.**

OPUSTIL NAŠE

ŘADY...

14. února ve věku nedožitých 93 let navždy opus-til naše řady soudruh

Vladimír Valter,

dlouholetý, obětavý člen a funkcionář strany, který působil především na Městském výboru KSČ v Brně.

Čest jeho památce!

(red)

VYŠLO OPĚT ZAJÍMAVÉ A ZEJMÉNA POTŘEBNÉ POČTENÍ S LÍPOU

Pojem „*počtení*“ použil šéfredaktor periodika Jan Poláček v úvodu 3. čísla z roku 2020. V rozhovoru Moniky Hoření s historičkou Marií Neudorffovou jde o obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, o připomenutí 400. výročí bitvy na Bílé hoře a o diskusích, které probíhají v médiích. Historička na závěr rozhovoru uvádí, že demokratizační období naší historie jsou dnes zatlačována ve prospěch jiných období, pro nás nepříznivých, ba tragických, která jsou předkládána českému národu. Velmi nebezpečné je současné idealizování Rakouska-Uherska, monarchie, katolictví, pobělohorské doby, globalizace a posouvání současné politiky do poměrů druhé republiky, tedy let 1938-1939. Prof. Stanislava Kučerová se vrací ke zmíněnému Sloupu a k 31. výročí převratu v roce 1989. Konstatuje, že Václav Havel si nijak necenil samostatného suverénního státu, nevážil si ani našeho národa, odsoudil lásku k národu jako touhu příslušet ke stádu či smečce, vlast označil za dvorek, noru a nevětraný pelech, semeníště šovinismu, provincialismu, egoismu, rasismu a jako projev krátkozrakého sebeničivého čecháčkovství. V době války v Kosovu souhlasil s bombardováním Srbska a označil je za humanitární. Všechny nectnosti studené války se vrátily jen v opačném gardu. Je třeba udržovat v paměti všechny vynikající postavy naší minulosti, naše buditele, bojovníky za svobodu a samostatnost, zakladatele a budovatele státu, nedovolovat protičesky a protislovansky přepisovat naše dějiny, válcovat naši cennou domáci a evropskou kulturu angloamerickou popkulturou. Ta je mediálně intenzivně šířena. Osvěta napomůže ke znalosti občanů, co je skutečná demokracie, co je humanita, naše státnost, aby paměť národa byla jejich životním heslem, k němuž se budou celé generace hlásit slovy Věmi zůstaneme.

Jiří Jaroš Nickelli vyzývá k zastavení fašismu a hanobení osvoboditelů. Po maršálu Koněvovi přichází na řadu prezident Edvard Beneš. Dějepisný idiot, jenž pomaloval pomník prezidenta Budovatele, prezidenta Obnovitele, nezná výrok Adolfa Hitlera, který roku 1938 řval ve svém projevu – zde stojím já a tam stojí Beneš. Jde o ná-

stup fašismu, který v Británii popírá Churchilla jako bojovníka proti fašismu, v USA popírá Roosevelta a na Ukrajině Stalina a hanobí ho jako masového vraha. Pomalování pomníku Beneše je výplodem 30leté propagandy proti prezidentu Budovateli, zahájené na popud Karla Schwarzenberga Václavem Havlem a jeho nesmyslnou omluvou za odsun, který oni nazývají demagogicky vyhnáním. Sám kníže pán korunoval tuto propagandu nesmrtelnou lží v prezidentské debatě s Milošem Zemanem, kdy vyslovil tu odpornou a historickou lež, že Edvard Beneš by měl stát před soudem válečných zločinců v Haagu. Stát by měl pro pomníky Beneše v Praze a v Brně konat opatření, aby je chránil před útoky fašistů, když totálně selhal u maršála Koněva. Autor článku připomíná, že odsun Němců z ČSR, Polska, Rumunska, Maďarska a Jugoslávie byl věcí velmocí. Uvádí též podrobnosti k případu Colloredo-Mansfeldů.

Petr Žantovský rozebírá tzv. Norimberské zákony z roku 1935, které byly návodem k tzv. konečnému řešení židovské otázky. Čtenář Lípy má možnost přečíst si znění zákona o říšském občanství, zákon o ochraně německé krve a německé cti a nařízení k zákonu o říšském občanství. Žantovský též rozebírá záznam z porady Hitlera s představiteli režimu o programu získání životního prostoru a stanovil první cíle agrese – Rakousko, Československo, posléze Polsko a Ukrajinu. Hitlerův vojenský adjutant plukovník E. Hossbach pořídil záznam z této porady – je to Hossbachův protokol z 5. listopadu 1937. V Lípě je uvedeno jeho plné znění. Je tu uveřejněna i Hitlerova směrnice pro přepadení Československa z 30. května 1938 – tedy dlouho předtím, než Hitler v Mnichově ujišťoval Daladiera, Chamberlaina a Mussoliniho, že Německé po přijetí Mnichovské dohody nebude mít vůči Československu žádné další územní nároky. Realita pak předčila i ty nejhorší představy. Jako čtenáři – pamětníci minulosti máme možnost doplnit si své znalosti úplným zněním dokumentů z tragické minulosti.

3. číslo Lípy přináší i další materiály k připomenutí minulých dějů v souvislostech s dneškem. A hlavně jde o jejich pravdivý výklad dnes tolik potřebný.

Karel Janiš

Naši březnoví jubilanti

V měsíci březnu oslaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Marie KNAPOVÁ, Jana LIŠKOVÁ, Jana HANCKOVÁ, Marie RYNDOVÁ, Imrich FAR-

KAŠ, Jaroslav NAVRÁTIL, Libuše BŘENKOVÁ, Jana URBÁNKOVÁ, Marie VESELÁ, Jaroslav BOUDA, Marie MANOVÁ, Jaroslav PILAŘ, Karel URBÁNEK, Jiřina ČÍŽKOVÁ, Karel JANÍŠ, Miloslava HORÁKOVÁ, Jaroslav BENDA.

Všem našim oslavencům gratulujeme, držíme palce v této nelehké době a přejeme pevné zdraví a dlouhá léta spokojeného života! ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

VE VZPOMÍNKÁCH ŽIJÍ

Od března 2011 Zdena Kršková, několikaletá pisárka textů občasníku Echo, obětavá členka naší strany a LKŽ. Před mnoha lety ještě elektronická komunikace mezi autory článků a redakcí občasníku Echo nebyla. Nezbylo jiné řešení, než několik půldnů, které Zdena Kršková věnovala přepsání všeho, co napsali do Echa ti, kteří přispěli k jeho obsahu.

Od března 2016 Vlastimil Schildberger st., znalec průběhu osvobození naší vlasti a zejména jižní Moravy rudoarmějci od nacistické okupace. Spolu s několika dalšími podobně zanícenými lidmi se podílel na fyzicky náročné práci při vykonávání sestřelených letadel Rudé armády. V našich i sovětských archivech zjistil několik set jmen a příjmení padlých rudoarmějců a mohl jejich příbuzným sdělit, kde je místo posledního odpočinku jejich rodinného příslušníka. Jeho zásluhou byly obecní kroniky doplněny podrobnými údaji rudoarmějců, kteří položili své často věkem mladé životy – hodnost, jméno, příjmení, druh zbraně, odkud a kdy nastoupili do armády k obraně vlasti a kdy padli. Údaje byly většinou napsány ručně, což bylo někdy náročné informací přechít. Vlastimil Schildberger st. napsal též několik článků do časopisů i do denního tisku k výročí osvobození. V roce 2019 vydal Ruský kulturní osvětový spolek na Moravě druhé vydání jeho publikace „*Cesta k Dukle, plná potu, bláta a krve*“ s podrobnou charakteristikou Dukelsko-prešovské operace 1. ukrajinského frontu a 1. čs. brigády, včetně životopisů velitelů obou vojenských uskupení. Tatáž organizace vydala největší publikaci Vlastimila Schildbergera st. pod názvem „*Osvobození jižní Moravy v roce 1945*“. Jde o podrobný průběh Bratislavsko-brněnské operace Rudé armády po vojenské stránce doplněný zápisy z obecních kronik a vzpomínkami našich občanů. V obou uvedených publikacích ne-

chybí fotografie i kopie dokumentů vztahujících se k oběma operacím osvoboditelů naší vlasti od nacistické okupace.

Zejména publikace o Dukelsko-prešovské operaci má velký význam v době, kdy v množství připomenutí událostí druhé světové války se v naší televizi Dukla nějak zatoulala a jakoby neproběhla. Je to v souladu se snahou všestranně a všemožně ponížit význam rozhodujícího podílu Rudé armády na osvobození naší vlasti a na porážce hitlerovského nacismu a japonského militarismu vůbec. Daleko největší pozornost je věnována působení americké armády v západních Čechách a vstupu jejich jednotek do jednotlivých obcí, vlasovcům při bojích v Praze.

Přímých pamětníků konce druhé světové války ubývá a o to větší význam mají publikace i Vlastimila Schildbergera st. pro nezkrácený výklad událostí v roce 1945.

Karel Janiš

K 100. výročí generální stávky v internetové diskuzi:

No, já se fakt malém uchechtal

To je zase komentářů. Tak, přátelé! Příště, než začnete nadávat na ty blbí komouše, si uvědomte, že bez nich by nebyla osmihodinová pracovní doba, dostupné zdravotnictví a školství, alespoň nějaké státní důchody a na nějaké sociální dávky byste taky mohli zapomenout. To, jak alespoň trochu je příznivý třeba dnešní zákoník práce, je výsledek právě takových stávek po celém světě. Myslíte si snad, že tyto podmínky si vystávkovala pravice? Nebo si už konečně přiznáte, že to byli komunisté, různá dělnická hnutí a levice vůbec? Vy jste si prostě zvykli nadávat na všechno, co je nazýváno komunistické nebo levicové, ale užívat si výhod toho, co pro vás ti přihlouplí levičáci vybojovali, vám nevadí.